

змогу підтримувати високий рівень кредитного портфеля – 74,5 млрд.грн. або 31,9 % від всіх активів на кінець 2017 року.

Загальний висновок про ефективність формування ресурсної бази можна зробити такий: банк має оптимальну структуру ресурсів, яка дає змогу поєднувати високу надійність та стійкість ресурсної бази з невисокою їх вартістю. Висока питома вага залишків на рахунках клієнтів знижує стабільність ресурсної бази банку, збільшує потребу у високоліквідних активах, спонукає банк до посиленні трансформації частини короткострокових ресурсів у більш довгострокові вкладення і цим загострює проблему ліквідності. У даному банку частка строкових депозитів значно перевищує питому вагу некерованих ресурсів.

Список використаних джерел:

1. Огляд банківського сектору. [Електронний ресурс]. – Джерело доступу : <https://www.bank.gov.ua/>.
2. Фінансову звітність Ощадбанку за 2017 рік підтверджено міжнародними аудиторами. [Електронний ресурс] – Режим доступу : <https://www.oschadbank.ua/ua/press-service/news/4345431/>.

ФОРМУВАННЯ АНАЛІТИЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ УПРАВЛІННЯ ДЕБІТОРСЬКОЮ ЗАБОРГОВАНІСТЮ В СИСТЕМІ ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВА

Шаповал Г. М., канд. екон. наук., Блудова Ю. П., магістр, Харківський національний університет міського господарства імені О. М. Бекетова

Важливість та актуальність питання управління дебіторською заборгованістю в системі фінансово-економічної безпеки підприємства пояснюється необхідністю постійного моніторингу стану дебіторської заборгованості та її аналізу для забезпечення своєчасного погашення, що сприятиме забезпеченню високого рівня платоспроможності та фінансової стійкості підприємства у стратегічній перспективі.

Питання управління дебіторською заборгованістю в системі фінансово-економічної безпеки підприємства аналізують у своїх роботах Чорненька О. Б. [1], Дергалюк Б. В. [2], Глушко А. Д. [3], Васільєва Л. М. та Литовченко Д. О. [4], однак ще досить велике коло питань залишається невирішеними, зокрема що стосується аналітичного забезпечення управління дебіторською заборгованістю у стратегічній перспективі діяльності підприємства.

Аналіз літературних джерел з питань управління дебіторської заборгованості у системі фінансово-економічної безпеки підприємства дозволяє виділити такі основні завдання управління:

- Сприяння зростанню обсягів реалізації продукції підприємства;
- Забезпечення своєчасного погашення заборгованості;
- Мінімізація фінансових ризиків підприємства;

- Мінімізація втрат прибутку через вилучення з обороту коштів, акумульованих в дебіторській заборгованості;
- Мінімізація втрат від інфляційних процесів;
- Забезпечення балансу дебіторської та кредиторської заборгованості.

Система управління дебіторською заборгованістю включає наступні етапи:

- 1) Управління поточною заборгованістю:
 - Моніторинг дебіторської заборгованості;
 - Аналіз дебіторської заборгованості;
- 2) Управління формуванням дебіторської заборгованості:
 - Визначення допустимої величини портфеля дебіторської заборгованості;
 - Формування принципів кредитної політики та умов кредитування;
- 3) Управління інкасацією дебіторської заборгованості:
 - Своєчасне виявлення простроченої заборгованості та прийняття заходів щодо її стягнення;
 - Забезпечення використання на підприємстві сучасних форм рефінансування дебіторської заборгованості.

Слід відмітити, що на кожному з етапів управління дебіторською заборгованістю необхідним є формування аналітичного забезпечення даного процесу, що сприятиме спрощенню прийняття управлінських рішень. Базою для формування аналітичного забезпечення управління дебіторською заборгованістю виступає інформація бухгалтерського обліку стосовно реалізації продукції та розрахунків з дебіторами.

Що стосується аналітичного забезпечення управління дебіторською заборгованістю, то в міжнародній практиці переважно застосовують аналітичний звіт про старіння дебіторської заборгованості. Суть даного звіту полягає у тому, що дебіторська заборгованість класифікується на 3 групи за періодами погашення (від 30 днів до 90 і більше днів). Така класифікація дозволяє завчасно виділити дебіторську заборгованість за якою минає строк погашення та своєчасно прийняти необхідні заходи щодо її інкасації.

На основі інформації з даних звітів рекомендують визначати дебіторів з індивідуальними часовими рамками щодо оплати заборгованості, часові проміжки між датами оплати рахунків, недопустимий для підприємства рівень дебіторської заборгованості. Для визначення середнього періоду погашення заборгованості рекомендується визначати однойменний показник. Для прогнозу величини дебіторської заборгованості в майбутніх періодах доцільно застосовувати аналіз трендів.

Таким чином, застосування сучасних підходів до формування аналітичного забезпечення управління дебіторською заборгованістю дозволить своєчасно приймати заходи щодо недопущення виникнення простроченої заборгованості чи погашення вже існуючої заборгованості, що сприятиме забезпеченню стійкого функціонування підприємства та високого рівня його фінансово-економічної безпеки.

Список використаної літератури:

1. Чорненька О. Б. Управління заборгованістю як фактор забезпечення економічної безпеки підприємства / О. Б. Чорненька // Наукові записки. – 2017. – №1 (54). – С. 170-178.
2. Дергалюк Б. В. Управління дебіторською заборгованістю як інструмент забезпечення економічної безпеки підприємства в сучасних умовах / Б. В. Дергалюк // Ефективна економіка. – 2015. – №9. – [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=4314>
3. Глушко А. Д. Управління дебіторською заборгованістю в системі забезпечення ефективної діяльності підприємств / А. Д. Глушко // Ефективна економіка. – 2018. – №7. – [Електронний ресурс]. Режим доступу: http://www.economy.nayka.com.ua/pdf/7_2018/50.pdf
4. Васільєва Л. М. Управління дебіторською та кредиторською заборгованостями підприємств у системі фінансово-економічної безпеки / Л. М. Васільєва, Д. О. Литовченко // Східна Європа: економіка, бізнес та управління. – 2016. – Вип. 5. – С. 160–162.

ОБЛІКОВО-АНАЛІТИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ УПРАВЛІННЯ ВЛАСНИМ КАПІТАЛОМ В СИСТЕМІ БЕЗПЕКИ БУДІВЕЛЬНОГО ПІДПРИЄМСТВА

Шаповал Г. М., канд. екон. наук, доцент, Боднар Я. О., магістр, Лугова А. Ю., магістр, Харківський національний університет міського господарства імені О. М. Бекетова

Питання забезпечення безпеки діяльності будівельних підприємств є досить актуальним в сучасних умовах господарювання зважаючи на зростання кількості будівельних підприємств на ринку та високий рівень конкуренції. Тому для забезпечення стійкого функціонування будівельних підприємств у стратегічній перспективі необхідним є забезпечення безпеки їх діяльності.

Підвищення ефективності управління власним капіталом є складовою фінансової безпеки та досить важливим елементом забезпечення безпеки діяльності підприємства в цілому, так як у зростанні ефективності використання власного капіталу зацікавлені одразу декілька груп стейкхолдерів: власники, інвестори, менеджери підприємства. Тому зростає актуальність обліково-аналітичного забезпечення процесу управління власним капіталом, що є необхідною умовою підвищення ефективності зазначеного процесу.

Питання управління власним капіталом та обліково-аналітичного забезпечення даного процесу досліджують у своїх роботах Легенчук С. Ф. та Поліщук І. Р. [1], Плаксюк О. О. [2], Михайлишин Н. та Данилюк І. [3], Єпіфанова І. Ю. та Дрозд І. В. [4], Харченко Н. В. [5] та інші вчені, які підкреслюють необхідність ефективного управління власним капіталом для забезпечення стабільного функціонування підприємства у стратегічній перспективі та аналізують існуючі підходи до управління власним капіталом і основні проблеми обліково-аналітичного забезпечення даного процесу. Проте дана проблема не втрачає актуальності, зважаючи на динамічність зовнішнього середовища функціонування підприємства.